

**Ethica Amoris, Sive Theologia Sanctorum, Magni
Præsertim Augustini, Et Thomæ Aquinatis**

Circa Universam Amoris & Morum Doctrinam, Adversus Novitias Opiniones
Strenuè propugnata, Et In Materiis Principaliter Hodie Controversis
Fundamentaliter discussa

De Externis Regulis Amoris Et Morum, Legibus Utique, ac Præceptis
Virtutum Theologicarum, & Cardinalium, necnon Decalogi & Ecclesiae -
Libros Vndecim Complectens

Henricus, de Sancto Ignatio

Leodii, 1709

Caput XIX. Pœna hæreticorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73203](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73203)

consentiant, sed mori mallent, quam Ecclesiae iudicio voluntarie contradicere, vel Ecclesiae definitionem voluntarie in dubium revocare. Isti proinde non agunt, sed patiuntur quamdam veluti dubitationem, seu potius tentationem contra fidem. Nec importunas eiusmodi tentationes, contra eas disputando, refellere debent, vel contrariis actibus repellere; sed contemnere, ne tentatio (ex adverso impugnata) menti amplius figatur; quae contemptu & neglectu citius evanescit.

265 Si tamen tentatio, animum pulsans, fidem etiam concutiat, & dubitationes veluti semivoluntarias, ob infirmi animi debilitatem, extorqueat; imitari debent eum qui Marci 9. dicebat: *Credo Domine, adjuva incredulitatem meam.* Exoratoque divino auxilio, remedium illud ipsis opportunum erit, quod Patres spirituales suggerunt, & cum illis Contentonus to. 4. dissert. 2. c. 2. coroll. 3. Vel enim de Catholica religione, in generali, dubium obrepit, vel de articulo aliquo in speciali. Si in generali, revocanda est in mentem praecleara motivorum credibilitatis harmonia, & protinus nubium omne diffugiet. Tam enim credibilia sunt, ut nihil humana fide tam credibile sit, quam motiva illa, omnique alia religio, nostrae contraria, omnibus credibilitatis motivis destituta, ridicula, fabulosaque merito censetur. Si dubium obrepit de aliquo articulo in speciali, hac ratiocinatione exufflandum est: Si Ecclesiae Catholicae credo ob tam praecleara signa credibilitatis, quae mihi persuadent ipsam esse veram Ecclesiam: illum ergo articulum in dubium revocare non possum: cum frustra verae Ecclesiae credat, qui aliquem articulum ab ipsa propositum in dubium revocat. Si enim Ecclesia vera est, infallibilis est, dicente Domino, quod portae inferi adversus eam praevaleant non possunt. Dicente etiam Apostolo, quod Ecclesia vera *columna est & firmamentum veritatis.* Quod ergo ipsa proponit credendum, revocare non licet in dubium.

CAPUT XIX.

Pena haereticorum.

266 Duplices sunt, temporales scilicet & spirituales. Utraque breviter recensero. Temporales sunt, 1^a. poena mortis. 2^a. confiscatio bonorum. 3^a. incapacitas ad publica officia obtinenda. 4^a. privatio jurisdictionis temporalis, & absolutio subditorum a debito fidelitatis ipsis promissae. Sic enim quoad poenam mortis, & confiscationis declaratur per varias leges Imperiales, & per varios Canones quoad reliquas.

267 Poenae spirituales sunt, 1^a. excommunicatio major, Suae Sanctitati per Bullam Coenae

Tom. II.

reservata. 2^a. privatio Ecclesiasticae sepulturae. 3^a. irregularitas. 4^a. privatio omnis jurisdictionis Ecclesiasticae. 5^a. inhabilitas ad omnia beneficia. 6^a. privatio omnium dignitatum, honorum, beneficiorum, & officiorum Ecclesiasticorum. 7^a. infamia juris. Omnes etiam poenae istae statuuntur in variis Canonibus, quos causa brevitas omitto. Sicut ab haeresi, sic a censuris & poenis istis solus Pontifex, & quibus ipse facultatem ad id concessit, absolvere possunt.

Facultatem quidem illam Gregorius XIII. 268 ad instantiam Philippi II. Regis Catholici, anno 1576. Episcopis Belgii concessit, etiam absolvendi ab haeresi manifestata, etiam post relapsum; sicut & facultatem absolvendi ab omnibus aliis casibus Papae reservatis, etiam in Bulla Coenae; ipsis quoque concessit, quod eandem facultatem cuicumque idoneo Sacerdoti delegare possent, donec (inquit Pontifex) ac quousque Germania inferior in pristina Regis Philippi obedientia plenarie restituta esset, uti videre est in Bulla *nuper subinde.*

Sed quaeritur num facultas illa etiamnum 269 duret, cum Rex Catholicus cesserit juri quod habebat in provinciis haereticas? Affirmant nonnulli, tum quia clausula illa *donec*, &c. necdum impleta est, cum Germania inferior necdum plenarie sit sub potestate Regis Catholici. Tum quia ratio dictae concessionis adhuc perseverat: siquidem facultas illa concessa fuit, ob frequentiam vicinorum haereticorum in Belgio Catholico, quae tunc hodie major est, quanto major, & liberior communicatio haereticorum cum Catholicis, a quibus plerique in dies ad fidem reducuntur.

Alii tamen non sine fundamento negant. 270 Cum cessare videatur finis istius concessionis. Et ideo ad tollendum omne dubium, Episcopi Belgii in litteris suae confirmationis, dictam facultatem a Sede Apostolica accipere solent, vel etiam specialiter obtinere. Quae ipsis etiam, ex rationabiliter praesumpta Pontificis voluntate, per accedens competit, in casu moralis impossibilitatis adeundi Pontificem, ratione sexus, paupertatis, infirmitatis, &c.

CAPUT XX.

Haereticorum libri prohibiti.

Sed & in poenam, confusionemque haereticorum, sicut & ad impediendum nocuum 271 documentum fidelium, libri haereticorum haesim continentes, vel de religione tractantes, legi, imprimi, retineri prohibentur sub poena excommunicationis, Pontifici reservatae in Bulla Coenae. Libri (inquam) haereticorum. Neque enim prohibiti sunt libri Ethnicorum, Mahumetanorum, Judaeorum, &c. Possuntque Episcopi Belgii, prohibi-

R